

agraria

Numărul 15

MAI 1971

Revista asociațiilor studențești din Institutul agronomic Timișoara

Număr omagial închinat semicentenarului Partidului Comunist Român

1921 8 MAI 1971

Sînt ceasuri în care se întîlnesc toate veacurile unui pămînt, ceasuri în puterea cărora zăgăzuiesc începuturi — timp care urcă istoria pe piscurile de unde începe marea.

Sînt ceasuri care, fac simțită lauda împlinirii faptelor adunate în cronicile vremurilor care veghează din trecut. Ceasuri nimbate de mit și fulgerate de credința în ce e drept, asemeni inimii acestui pămînt al bărbaților de azi și al răzvrătiților de ieri împotriva obidirii. Ceasuri — simbol în istorie, încăpătoare cît țara.

Aceste ceasuri, asemeni celor care au bătut cu jumătate de veac în urmă marele nostru început, deschid porțile largi istoriei.

Și porțile de măreție ale timpului dinainte și de acum ale acestei țări au lăsat drum liber năzuințelor poporului, atunci, în luna florilor lui 1921.

Și ne-am potrivit sufletul la bătăile acestor ceasuri și am însemnat zilele cu fapte și am pus podoabe destinului, l-am înălțat în cetăți de liniște. Și cîte ne înconjoară — colonadele de lumină și măreție înălțate între turlile Carpaților și pacea Dunării și sevele împlinite în fructe — vibrează toate în ritmul inimii acestui popor, cuprinse în cuvintele dragi tuturor — Partidul Comunist Român.

Partid al celor care n-au răbdat umilința, al bărbaților eroi care au fost, al celor care azi cinstesc și laudă în fapte și în gânduri plaiurile României Socialiste.

Largi cît zarea sînt drumurile pe care ne poartă partidul și semnele pașilor noștri sînt adînci în timpul marelui pe care l-am urcat pînă la această cinstire, pînă la această înălțătoare sărbătoare a semicentenarului.

PCR

50 DE ANI DE EXISTENȚĂ GLORIOASĂ

50 de ani oferă — în scurgerea timpului — posibilități de confruntare, prin ampla perspectivă necesară judecăților de valoare pe care însăși istoria este chemată să le enunțe solemn în momente de bilanț. Un astfel de bilanț, pentru generația noastră, care sorbind puteri din înțelepciunea trecutului, le proiectează spre viitor, este prilegiul acum de aniversarea creerii PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN. Memoria întregii țări omagiază episoadele revoluționare ale epopeii celor cinci decenii fără precedent în istoria noastră. Lecția celor 50 de ani ținută pe scena istoriei de către partid se implantează adînc în luptele multisekulare duse de poporul român. Numele partidului înfrunghiează conștiința de sine a poporului nostru; istoria partidului, la 50 de ani, se înfățișează ca o școală vastă, în care țara și-a învățat și își învață destinul, libertatea, fericirea. Aniversăm în amintirea acelei luminoase zi, care a zămislit sub soarele de mai cea mai puternică și nobilă intrupare a virtuților poporului nostru: PARTIDUL COMUNIST ROMÂN. Metamorfoza spre realizarea noii societăți socialiste, a ceea ce în urmă cu 50 de ani era idealul temerar

Lector univ. Nicolae Pitrop

al luptătorilor revoluționari, nu ar fi fost posibilă fără imensa forță politică pe care ne-am obișnuit s-o numim PARTIDUL NOSTRU, dar și fără acel neînterupt schimb osmotic, vital, de sevă și tărie dintre el și popor.

Bilanțul împlinirilor prilegiuit de aniversare ne duce cu gândul la prefacerile adînci ce au avut loc în toate sferile vieții sociale dirijate de către partid.

Limpezimea adevărilor obiectivate pe harta țării și în sufletele noastre durate clipă de clipă a fost dăltuită cu efort, dar și cu pasiune.

Dincolo de cifre și constatări, la temelia tuturor elementelor constitutive ale realității României actuale, stă nepuizabila forță de creație impulsivă major de politică și programele partidului, pentru făurirea vieții noi de civilizație și cultură pe pămîntul străbun. Toate s-au născut din efortul neînterupt de a împlini cuvîntul partidului în domeniile fundamentale ale politicii sale: industrializarea socialistă consecventă a țării,

dezvoltarea intensă și multilaterală a agriculturii, creșterea eficienței economice în toate compartimentele activității, introducerea cuceririlor științei și tehnicii în producție, sporirea venitului național și, pe această bază, satisfacerea mereu crescîndă a cerințelor materiale și spirituale ale maselor. Șirul realizărilor este mai bogat ca oricînd prin ceea ce au înfăptuit brațele descătuse și mintea fertilă a poporului care își durează o zodie nouă mai bună și mai dreaptă.

Este un adevăr încărcat cu profunde semnificații faptul că Partidul Comunist Român, întregul popor dau o înaltă apreciere studenției noastre crescută și formată în condițiile orînduirii noi, devotată partidului, legată trup și suflet de interesele și aspirațiile majore ale poporului ale societății noastre socialiste. Și aici graiul cifrelor este edificator: 50 de instituții cu 192 facultăți repartizate în 18 centre universitare, peste 150.000 studenți — de 6 ori mai mulți decît în 1938 cînd la 10.000 de locuitori reveneau

17 studenți iar azi 75... În atmosfera de dragoste și grijă Partidul îndeamnă studențimea de a muncii cu rivnă și pasiune pentru a cuceri grandioasa cetate a științei moderne, pentru a-și îmbogăți conștiința cu vasele descoperiri ale genului uman.

Cronica prezentului consemnează 20 de milioane de biografi gravitînd în jurul partidului în vasta armonie creatoare ce înfloréște pe pămîntul și sub cerul României. Cei 150 de mii de studenți prin gândirea, voința și simțirea lor, sînt parte definitorie a ceea ce numim România socialistă, a ceea ce numim prezent și viitor.

Anul 50 al partidului este în același timp anul unu al noului cincinal. Munca eroică pentru infăptuirea planului cincinal, dragostea și devotamentul fierbinte față de tot ce a înfăptuit poporul liber, unitatea și coeziunea în jurul partidului, încrederea neclintită în capacitatea lui de a ridica țara pe cele mai înalte culmi ale progresului și prosperității — iată simțămintele cu care întregul popor se înfățișează la marea sărbătoare a semicentenarului partidului.

NOAPTEA EROULUI

Prin holul întunecat se izbeau unii de alții și se întrebau în treacăt: Tu erai, mă?, apoi intrau prin cele două uși — una la dreapta, alta la stînga, — care atunci cînd se deschideau, în hol, năvălea zgomotul sacadat al mașinilor. Pe pereți varul făcuse clăbuci, care se uscaseră și cădeau ca fulgii, cînd se simțea un pic de curent. Curentul se producea din cauza gurii de apă, care avea răsuflătoare la sol, în dreptul unei ferestre bătute în cuie. Conductele de scurgere ale clădirii, făceau coturi neașteptate deasupra ușii din stînga și sub fereastra blocată. Erau ruginite și grosolane. În hol plutea un miros greu de cerneală și igrasie.

Cînd pe ușa din stînga intră un bărbat înalt și subțire cei cîțiva din preajma tiparniței se agitară voioși, plăcut surprinși de apariția lui.

— V-am spus eu că o dată cu lăsarea nopții Avram va fi aici? zise unul în salopetă, ce rămăsese pe o ladă cătrănită, peste care așezase o pătură veche de campanie.

— E în regulă? întrebă noul venit.

— Da, da, răspunse scurt cel aplecat deasupra tiparniței.

— Nu te-au mirosit? întrebă cel de pe ladă.

— Nu cred. Mai aveți mult? Mașinistul își îndreptă șalele și frecîndu-și mîinile cu un ghemotoc de bum-bac făcu cu capul spre colțul încăperii.

— Poftim, poftim... Ceilalți riseră și Avram trînti căciula, apoi o ridică și parcă trezită dintr-un vis frumos vorbi atît de încet, încît abia fu auzit.

— Ehei, tovarăși!... Se așternu tăcere. Mașinistul scoase dintr-o lădiță cu scule o sticlă, pe care o trecură din mîna în mîna, sorbind câte-o înghițitură.

— Vorba-i ce facem săptămîna viitoare, că trebuie să ne mutăm calabalicul de aici... Zise îngrijorat cel de pe ladă.

— Om vedea noi, răspunse cel ce tăcuse tot timpul și care părea a fi responsabil de întreaga lor activitate. Nu mai vorbiți așa tare. Cum e timpul, că n-am ieșit de alaltăieri.

— A început sloata. E urit, frig.
— A născut a lui Dudău?
— L-a născut mort. Zice că de ridică-tură...
— Ce să-i faci... Ia, ia parcă s-auzără pași pe hol.

Mașinistul crapă ușa și ascultă. Nu era nimeri. Umblau apoi să-i prindă, dar le pieriseră urma. Totul era cenușiu și apăsător, dar ei găseau resurse nebanuite de bucurii și speranțe. Erau ca aceia ce ar fi putut călători pe oceane în-

tr-o sferă întunecoasă și care s-ar fi putut ciocni, în orice clipă, de un recif, dar în același timp putea să supraviețuiască, să ajungă la un țărîm însorit unde să poată ieși din sfera întunecoasă, pascută de primejdii și să se bucure în voie de aer și soare. Mîinile lor desenau gesturi hotărîte, obrajii le ardeau... Tavanul scund și amenința ca o primejdie obișnuită, îmbibată cu apă murdară, clocită, ce aluneca de pe țevi.

Avram luă din colțul încăperii un pachet acoperit cu un pantalon și o haină veche, și prefăcîndu-se că îl cîntărește zise:

— Vorba multă, sărăcia omului.
— Ne vedem în zori spuse mașinistul și se aplecă din nou asupra mașinii sale.
— Da în zori. Ezită punînd mîna pe clanță și continuă nesigur: Oricum, în zori, și ieși.

Cerul coborîse peste acoperișurile de tablă, peste curțile strîmbe ale cartierului și ploaia mărunță se cernea cu răbdare peste oraș. Cîți într-o stradă îngustă și întunecoasă, se opri sub o poartă, privi înapoi, era liniște. Trecu peste un cîmp cu gropi, de unde se vedeau bine luminile plutind peste zidurile uzinei. Nici o pasăre nu-i tăia curajul, cu aripile desfăcute, ca-n vară la sonde, nici un țîpăt nu străbătea peste coșurile înalte ale uzinei. Lumea părea un pustiu în care însă Avram bănuia primejdia pîndindu-l din întuneric. Rări pașii apropiindu-se de gardul de cărămidă, se opri, ascultă atent, rotindu-se, apoi aruncă pachetul peste gard, de unde se auzi un ris prostesc de bărbat turmentat. Cerul își rezema luminile în partea de sus a zidului scînteind. „E glasul lui Cotigă trăd...” luminile jucară în beznă din ce în ce mai domoale, irizînd ca un curcubeu, aripile veniseră desfăcute, dar fără păsări, un copac ingenunchiase și se minuna de liniștea prea mare cel înconjura, dar noaptea fu lungă, frigul creșcu, tîmplele zvîcniră tot mai încet, pînă cînd cerul se lumină, răsări soarele și peste maidan Avram văzu niste care de foc scormonind pămîntul. Dincolo de maidan orașul se colora sub un soare necunoscut, crescuse pe verticală. Pași pe lumină dintr-o stradă în alta, furișîndu-se cu teamă printre copii cu ghiozdane, printre oameni cu cămăși albe, printre femei cu pachete în mîini. Fugea de toți căci făceau lucruri nepermise: munceau, afixau, citeau ziare, vorbeau despre libertate... „De ce fugi, nene?”, îl întrebă un copil. „Uite, păsările se întorc din țările calde”, îi spuse o fată. „Haide cu noi”, îl chemară cîțiva muncitori. „Spune-ți cuvîntul despre noua lege!” îi spuse un reporter. Dar pentru el ziua era prea luminoasă, lumea prea departe de rana sa, ca să mai poată urca din negura nopții ce se lătea ca o pecingine peste ochii săi buni și încrezători într-o lume mai bună.

Dacă ați rătăcit în mîngîierea serii prin lanurile plinii viitoare, în care vîntul se joacă și cîntă. Dacă ați rătăcit pe acolo cînd pămîntul plînge cu roua fiecărui fir de iarbă și veghează somnul celor care azi trăiesc prin noi, ați deslușit poate în fiecare petală roșie de mac un nume. Un nume pe care îl cîntă, seara, greierii pe limba lor de liniște, un nume pe care soarele îl îmbrățișează cu razele lui în cîntarea ciocîrliilor. E numele celor care au stropit cu sînge acest pămînt, glorie din care noi am făcut steag.

Dacă ați rătăcit noaptea prin aceste locuri le-ați auzit, desigur, îndemnul purtat pînă la stele și le-ați văzut în fiecare mac flacăra jurămîntului pentru care au luptat.

Culegeți maci, să-i poarte fetele în păr cunună, să doarmă pe sînul lor aceste petale care poartă, fiecare, un nume drag. Culegeți maci și fluturați-i, slăviad gloria eroilor acestui pămînt pe care azi se cîntă imnurile omului liber.

Voi trece tînăr

Voi trece același tînăr
prin timpul plin de glasuri
venit din adînc

Și-mi voi hrăni avîntul
cu aur curat
răsfăț al soarelui de acum
cules de pe chipul
celor de o seamă cu mine

Voi trece același tînăr
prin timpul plin de glasuri
venite din adînc
nesomn al acestui pămînt
și-mi voi odihni sufletul
lingă roșiile-i comori.

TRAIAN COSTI

Pămîntul acesta

Ne-au chemat și pe noi de atîtea ori diminețile în holde și chipul pămîntului umed de rouă ne cuprîndea atunci în împăcarea lui și un sentiment copleșitor ne stăpînea de fiecare dată ființa.

Ne-au chemat și pe noi diminețile în holdă și holda ne-a primit ca pe fiii ei. Am simțit strecurîndu-se și noi răceala de sticlă a zorilor, care se ascundea sub stratul moale al pămîntului. Era ciudată taina gliei și totuși cunoscută nouă celor chemați de dimineți în holdă.

Ore răsărit se rumenea albastrul iar pămîntul odihnit încă nu se trezise. Înțelegeam atunci că tăcerea lui ascundea mirajul verdelui care îi învelea trupul, al verdelui în drum spre galben a unui chip în metamorfoză perpetuă, care se va multiplica în mulțimea de oglitzi ascunse în sine și ne bucuram deopotrivă, noi și pămîntul, uniți prin legămîntul dintotdeauna.

Ne bucuram împreună cu oămîntul acesta tăcut, a cărui prezență o simțeam pulsînd în adîncurile ființei, cu acest pămînt care alături de noi a străbătut mărețul drum al desăvîrșirii și căruia, cu fiecare clipă, ne simțim datori.

Pămîntul acesta plin de legende, cîntat de odele noastre vechi, pămîntul acesta al nostru, țese cu noi, imnul nou al înaltului însemn pe care îl reprezentăm.

PANAIT LAURENȚIU PARAIAN

Cîntec pentru patrie

Purtăm prin lume
trupurile și chipurile
străbunilor plecați în legende
și le moștenim răsuflarea
Și-i iubim,
pînă cînd uitînd
de patima busuiocului
se pornesc prin mormintele
grele de povara veșniciei
să rătăcească spre noi
Și cu mîini negre de lut
Ne aduc pîine pentru nunți
Și gînduri
și zilele făgăduite.

AURORA OPREA

Întrare în timp

Sîntem în plină practică de producție și mai avem în față examenul de stat, apoi vom înceta de a mai fi studenți, vom deveni ceea ce de atîta timp ne-am dorit cu ardoare. Vom lăsa în urmă anii de studenție, ani în care ne-am format fiecare din noi, subordonîndu-ne întregă capacitate satisfacerii unei sigure dorințe-autodepășirea. Dorința acesta, de fondul împlinirii datoriei de student a datoriei față de patrie se traducea an de an în realitate. Prin preocuparea de a atinge cote tot mai înalte se exprima un gînd intim, cald, stăruitor — recunoștința față de partid, stegarul izbînzilor noastre, față de grija pe care o manifestă pentru tineretul studios.

Așa cum prezentul a început încă de ieri, viitorul începe azi. Promoția noastră așteaptă cu bucurie și emoție clipa intrării în producție, clipa în care pornind la aplicarea în viață a ceea ce școala ne-a învățat să putem răsplăti prin fapte tot ceea ce profesorii noștri ne-au oferit cu generozitate.

GHEORGHE CHEREJI

Te laud și te cînt

Aurora Oprea

Timpul nostru

mare

Al. Jebeleanu

Cuvîntul

Cuvîntul nou îl caut, mai plinul de iubire,
Nespusul sentiment, cîntînd, să mi-l exprim.
Rîvnesc cu-aceste vîrste prin veac să-ți dau cînstire,
Culori adun să-ncheg cuprinzătorul imn.

Un cîntec proaspăt vreau din inimi să cuprind
Cum numai muncitorii îl pot rosti, și cum
Și liniștea din cîmpuri, și-l viersuiește-acum
Și-ți mulțumește-adînc, cu spicele, Partid.

Sînt versuri pentru tine pe steaguri, fluturînd,
Și t ritmuri pentru tine-n avînturi, în imagini,
În linii de construcții, crescute pe paragini.

În stihul meu palpită în fiecare rînd,
Un ran înalt mă simt, ce s-arcuiește-n lume
Di... trunchiul tău — să cînte cu florile-și anume.

Anghel Dumbrăveanu

Odă soarelui

Aud cum te așteaptă pămîntul.
Rîurile își întind mușchi, și gheața plesnește,
Semițele taie zăpada cu strigăte verzi,
Copacii elaborează cîntecele primăverii.

O, soare, te strig cu toată puterea
singelui meu
Răsufierea ta mă-mbată ca un vin
bărbătesc,
Și-mi deschid toate arterele sufletului
Să curgi în mine.

Aud cum te absoarbe cu sete pămîntul
În orga lui,
Să te redea din nou oamenilor
După criteriul culorii și-al florilor.

Aud cum te laudă țărîna în plante,
Cum îți înalță păsările imnuri în aer...
O, soare, trec prin cerul tău și respir,
lumină,
Și toate viorile mele cîntă.

Năvodul singelui străbun ne aduna din neam
Și din țărîna patriei sorbind suflare
Pe urma călăuzelor din veac tîrziu urcam
Cei așteptați să umplem timpul nostru mare
Și cu-noiri albastre ne-mpodobeam pămîntul
Cu doinele schimbate în liniști după rînd
Și înălțam slăvindu-i acestei țări cuvîntul
Cum de pe culmi urcușul îl repetăm în gînd.

Ion Căliman

Numele țării

Fereastra prin care
Vin oamenii să-mi vorbească
e numele tău înrămat.

Fereastra prin care sorb
tinerețea copacului
în îmbrățișarea luminii
e chipul tău
răsfrînt ca-ntr-o apă.
legănîndu-mi copilăria

Înima mea prin care cobor
înspre bunătatea oamenilor
e gîndul tău

Virgiliu Bradin

Cîntec pentru bărbații țării

Ne-au trecut pașii peste furtuni, ruine și cei vii

În gînd avem curaj, durere, voință și făclii

Eram hotărîți ca piatra cea dură
Din prigoniri să ne facem armură
Știînd ales între noi poporul, țara
Eram mai puternici ca soarele vara

Uniți mereu cu verdele cîmpiei
Cu moșii și strămoșii gliei
Noi reveneam din mît și din genune

Cuvîntul vieții îl aveam a spune
L-am învățat atunci și la Doftana
L-am învățat pe cînd ne lăcrimase rana
Gîndindu-ne la pîinea dintre spice
Cei vrednici puterea țării s-o ridice
Și ne gîndim acum la noi și la dreptate
Și-am așezat-o rîzînd pe palmele curate.

Lucian Bureriu

Partinitate

Un absolut albastru vibrează-n ochii mei
Cînd patriei mă dăruie, cînd patriei îi cer,
Și-adesea mă trădează un gest mai necuprîns;
Sînt mult prea tînăr, încă port pe-aripi prea mult cer.

Partidul. Echilibru și spirit de greutate
Conferă vieții mele, învăluind-o-n sens.
Nu căi de mijloc, nu tu, domoală-nțelepciune,
Ci o complexă torță pentru un spațiu dens.

Partidul. Omeneșul desprins cu veșnicia
Cînd mă cuprînd în mine și vă visez pe voi,
Fertilizînd speranțe, el faptei îi dă preț
Și trunchiului luminii îi pune-un roșu-altoi.

Acord cu marea lume în care ne-am născut,
Acord deplin cu tine, cu propria-mi ființă,
Ce cea mai omenească și mai profundă știință
Ce-i circumscrisă vieții și-i vieții început.

Un trup și-un spirit țara e azi ca niciodată,
Cum strămoșesc dorit-a romăul în trecut;
Partidule, stîndardu-ți rămîne fără pată
Și inima-ți fierbinte esență ni-e și scut.

În fața cîmpului

M-aplec spre glie să-i grătesc, s-ascult,
Ea tace. Dar sub palmă înc-o simt
Cum bate ca o inimă de prieten,
Și nu pot s-o înșel și nici s-o mint.

Mă duce murgul timp peste mîriști,
Tovarășii-mi zăriră ochii triști,
Și-au fost tot lingă mine-ncrezători,
Și rîni mi-au oblojit de-atîtea ori.

O, patrie, ce scump mi-e al tău pămînt,
Cînd flamuri ne-nvelesc în socialism,
Aripile avîntului, spre pisc,
Le simt vibrînd în suflete și-n cînt.

Eu, astăzi, văd prin ani cum îți reverși
Ascult în larg de veacuri și în vers
Rîvnite zări de holde. Și rodînd
Sămînța pusă-n inimi de partid.

Toate cîntecele mele sînt închinare luminii,
Acestui timp în care oamenii cresc mai frumoși,
Și-s frămîntat de neliniști ca marea,
Totdeauna nemulțumit de marea mele albastre.

E necesar un cîntec vertical,
Ca o columnă de flăcări nestîinse
Sau larg ca un cerc de epopee;
Un cîntec ca un poliedru cu infinite oglinzi,
În care oamenii să se regăsească oricînd;
Un cîntec prin care să treacă vulturii bucuriilor

Și clipa sfioasă a dragostei,
Un cîntec care să cuprîndă toate vocile pămîntului meu
Într-o laudă unanimă, puternică,
Înălțat acelei forțe care dă sens avîntului nostru — Partidului.

Dăruire

Geo Galetaru

Patrie

Ne curg zăpezi de dor prin vine —
amfore cu soare se roagă pe stînci
la chipul tău dezgropat din noapte...

O, de la mine pină la tine
crește un rîu de semințe adînci
presimțîndu-și sub zodie fructele coapte...

Și iar ne-nving mărturisiri
cu ceasuri strînse-n vîitor fierbinte
cînd munții tăi se fac iubiri
vîrsîndu-și roua frunții în cuvinte...

Sîntem generația care...

„M-am alăturat cu toată
ființa cauzei partidului”

Imi aduc aminte cu mare emoție de momentul intrării mele în partid, acum peste 26 de ani, la 14 februarie 1945, într-un puternic centru muncitoresc cum era Constanța, în perioada cînd clasa muncitoare ducea pe tot întinsul țării o luptă aprigă pentru instaurarea primului guvern democratic.

Căutînd să-mi însușesc tot mai profund învățătura marxist-leninistă și politica partidului nostru în acțiunea de transformare a societății, m-am alăturat cu toată ființa partidului.

Alături de munca profesională, am desfășurat tot timpul și o activitate politică propagandistică.

O mare mulțumire am avut, cînd după absolvirea universității serale de marxism-leninism de pe lângă comitetul de partid orășenesc București, în anul 1953, am primit sarcina de propagandist la cabinetul de partid al raionului 16 Februarie București, pentru materialismul dialectic, muncă în care am activat mulți ani.

Nu pot să uit deasemeni momentul în care conducerea de partid și de stat apreciind rezultatele obținute în munca profesională mi-a conferit, în anul 1962, Ordinul Muncii clasa II.

Cu prilejul aniversării semicentenarului Partidului Comunist Român aduc ca omagiu și prinos de recunoștință rezultatele obținute în cercetarea științifică în țară și străinătate și mă angajez să depun în continuare toate eforturile atît în munca de cercetare cît și în activitatea didactică pentru a forma specialiști cît mai bine pregătiți în domeniul creșterii animalelor, ramură de mare importanță a economiei naționale.

Prof. dr. doc. șt. VASILE TOMESCU

„Toate eforturile mele vor fi
închinat și de acum
înainte patriei”

Semicentenarul glorios al partidului, măreția realizărilor noastre sub conducerea sa înțeleaptă, atestă, deosebit de grăitor, că lupta dusă de Partidul Comunist Român a fost și este singura cale pentru viitorul prosper, pentru progresul patriei noastre socialiste.

Membru de partid din anul 1945 am dus și eu viața grea a acelor vremuri cînd sarcinile se rezolvau numai prin luptă și muncă.

Cu atît mai mult mă cuprinde bucuria azi cînd împlinirea muncii mi-a fost răsplătită prin „Medalia Muncii” de care sînt deosebit de mîndru.

Toate eforturile mele vor fi și de acum înainte închinat patriei și partidului a cărui cincizeci de ani de existență glorioasă îi sărbătorim.

ALEXANDRU SCHRODER — fotograf

„În lupta pentru progresul
societății românești, forța
conducătoare este partidul”

Instruirea profesională și antrenarea tineretului pentru înfăptuirea operei mărețe de construire a noului societăți, am considerat-o ca sarcină a fiecărui cadru didactic și, cu atît mai mult, a fiecărui cadru didactic comunist.

În anii construcției socialismului am pus cu toții accentul pe educarea tineretului prin muncă și pentru muncă. Am considerat că în acest fel tineretul va fi pregătit să participe la activitățile multilaterale la care este chemat să participe și la baza cărora să stea conștiința socialistă.

În vederea atingerii acestui țel măreț, este necesar în primul rînd o bună pregătire profesională, alături de pregătirea ideologică politică și morală a tinerei generații în spiritul marxism-leninismului.

În realizarea acestor sarcini, în lupta pentru progresul societății românești, forța conducătoare este Partidul Comunist Român.

Sărbătorirea Partidului, înseamnă, participarea activă la lupta care să demonstreze uriașele valențe ale socialismului.

Șef de lucr. GISELA CZEISLER

„Azi pășim spre relieful
cuprinzător al anilor care vin”

Sînt membru al Partidului Comunist Român de 25 de ani. Gloriosul semicentenar îmi evocă ani de luptă și zburcîm pentru înfăptuirea revoluției socialiste, a politici marxist-leniniste, a partidului nostru corespunzător condițiilor specifice ale dezvoltării țării noastre.

Imi amintesc cu nespuse bucurie de începutul activității noastre, de speranțele care străluceau în ochii tovarășilor noștri, de eforturile noastre, a tuturor comunistilor, depuse pentru traducerea în viață a hotărîrilor de partid și de stat.

Azi, în numele aceluiași crez, a edificării României socialiste, sub semnul stimei și prețuirii clarviziunii politicii partidului nostru, pășim spre relieful cuprinzător care se proiectează cetezător în anii care vin.

Conf. VICTOR TURCU

Făurim visele înaintașilor în
realitatea plină de dinamism
a prezentului

Imi este greu să cuprind în cîteva cuvinte șirul izbînzilor, pe care întregul nostru popor le-a obținut în u'timii ani. Sînt înfăptuiri care au cerut generațiilor trecute entuziasm și consecvență, spirit de sacrificiu și bărbăție și, mai ales, unitate vie, indestructibilă de gîndire a cărei expresie a devenit de o jumătate de secol Partidul Comunist Român.

Aceste cinci decenii de existență a partidului nostru purtător al ideilor de dreptate și progres, au cuprins ani plini de luptă glorioasă.

Am străbătut timpul acesta vizînd un ideal măreț, am cunoscut greutățile începutului și am fost participanți la marile înfăptuiri sociale ale istoriei ultimelor decenii. Am preluat și am oăstrat viu convingerile pentru care au luptat generațiile de pînă acum și le înfăptuim visele în realitatea plină de dinamism a prezentului nostru.

Acestea sînt gîndurile care mă stăpînesc acum. Acestea sînt cuvintele pe care le rostesc la această glorioasă sărbătoare a partidului — a cărui membru sînt de aproape douăzeci și cinci de ani. Acestea ca și întreaga mea activitate închinată statornicilor idealuri de sădire în tineret a dragostei față de patrie, față de moștenirile trecutului, sînt dovezile celei mai calde recunoștințe pentru acela care duce România spre edificul grandios al societății socialiste multilateral dezvoltată — Partidul Comunist Român.

Lector univ. TRAIAN CALERIU

Laudă României socialiste

De la nașterea privirii, și-a auzului, și-a mîinii,
De cînd fața mea formase primul cer în jurul ei.
De la gustul dimineții, și al frunzei, și al pîinii,
De la prima aventură în natură și-n icidei,

E ceva ce nu sfîrșește în a spumega pe ape,
În a birui în fructe, în a rătați pe sus,
Mi-a rămas în trup atîta țară cît aveam sub ploape
De la prima izbitură a luminii în auz

De eroi ne e pămîntul, cu eroi privirea simte,
Dincolo de mine însumi reprezint acest pămînt,
Cu o flamură de sînge urmărită de cuvinte
Să mi se adune trupul într-un gînd în care sînt.

Laud pentru totdeauna patima de înnoire,
Zidurile-ntunecate ale noilor clădiri,
Laud veri intimidat de un greu pămînt de lire,
Coacerea de cîmp, polenul vegetalelor iubiri.

Și cînd vine viitorul și egal în noi există,
De coloana lui de lume leg un cîntec de noroc,
Luminat pămînt eroic, patrie socialistă,
Românie, timp de aur, spațiu cu cetăți de foc.

CONSTANȚA BUZEA

Sîntem generația care...

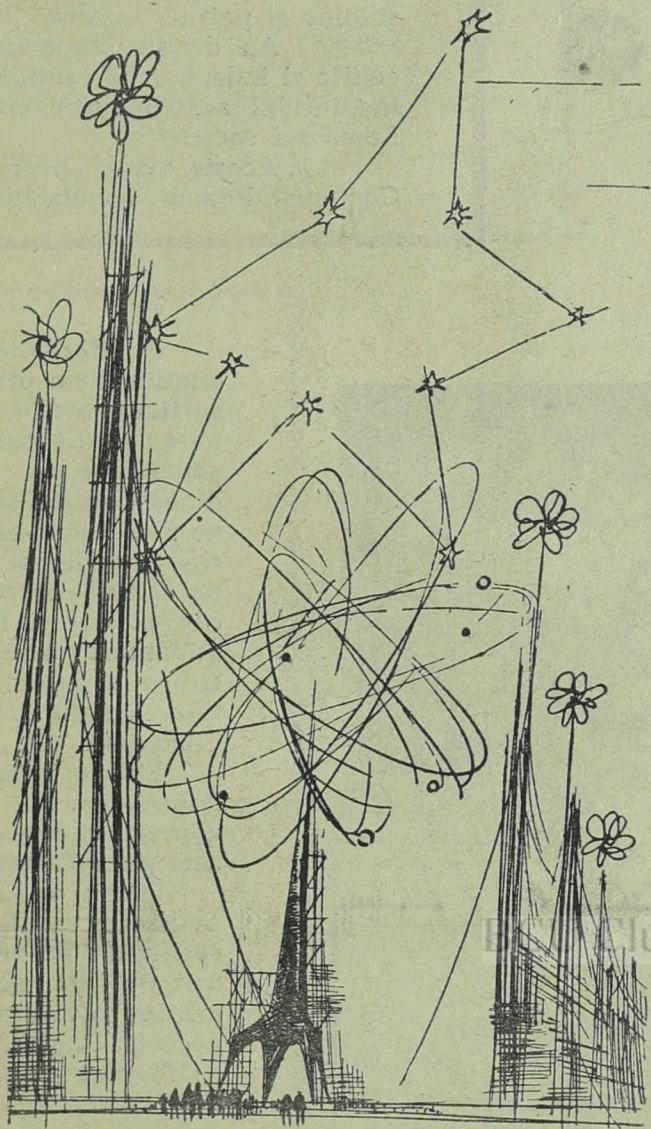
„Generația care se află astăzi în amfiteatru, va intra în viață anul acesta, peste doi, peste trei sau peste cinci ani. Este generația care crește sub ochii celor care au trăit în închisori, în lagăre, care și-au negat tinerețea de idealul revoluției.

Adolescența acestora a fost aspră, timpuriu bărbătească, dar lucidă și înflăcărată. Idealul lor a fost un foc devorant care-i făcea insensibili la suferință, la chinuri, la teroare, care-i ținea în picioare chiar atunci cînd trupul le era sleit. Ei au reușit să-și călească voința și răbdarea, consacrandu-și viața unei cauze al cărui triumf nu erau siguri că-l vor apuca, că se va produce în cursul existenței

lor. Înaintașii aceștea eroici, fie că se află încă pe puntea de comandă a corabiei fie că o privesc de pe mal cum spintecă valurile mai departe, îi urmăresc pe tinerii de azi cu cea mai mare atenție. Caută în ei cu febrilitate certitudinea continuității visului lor.

Fie că au 20 sau 23 de ani, tinerii aceștia au o ținută de foc, stabilă și sigură — cea mai clară, mai stabilă și mai sigură ținută care a stat vreodată în fața unei generații a poporului român — făurirea societății comuniste. Ea strălucește pe cerul patriei ca o stea polară“

D. POPESCU

„Creștem așa cum și-au dorit-o înaintașii noștri“

Cinstim fiecare dintre noi gîndurile și faptele celor care au încrustat în ființa României istoria sa măreață. Și le ascuțăm îndemnul în tot ceea ce facem, moștenire de preț și statornică încredere. Creștem așa cum și-au dorit-o, stăpîni

atunci, cînd voi prelua ștabela continuării operei de făurire a noilor arcuri de triumf, să fim alături de cei de o seamă cu mine bine pregătit, încrezător în forțele mele plin de recunoștință față de cel care conduce cu multă chibzuință drumul spre civilizație și progres, a neamului românesc — Partidul.

IULIAN-SILVIU-FRANGULEA

STEAUA POLARA

noi ai lumii făurite de ei, ai viselor lor. Iar paginile istoriei scrise de ei vor rămîne file de letopisete a prezentului nostru incandescent.

MARA POPOVICI

„Sînt bucuria împlinirii“

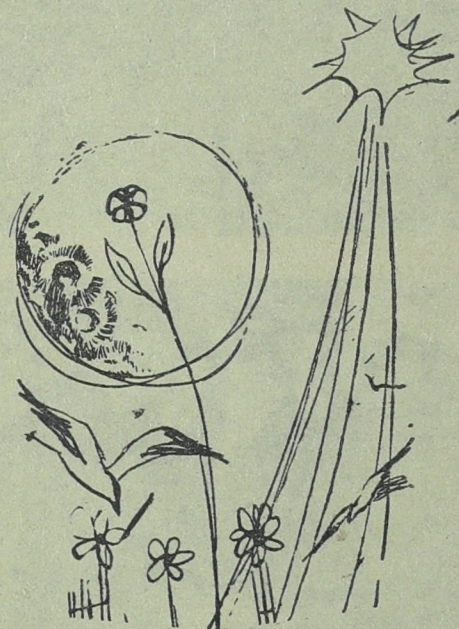
Ce sînt în aceste zile de măreață sărbătoare? Ceea ce simte întregul popor — bucuria împlinirii.

Nu poți să nu te alături valului de recunoștință pe care întreaga țară îl închină partidului. Este bucurie înălțătoare, dorită și așteptată. Este sentimentul siguranței că treptele anilor viitori duc spre împlinirea faptelor cuprinse în cei cincizeci de ani de glorie pe care îi sărbătorim acum.

VASILE TOCUȚ

„Pentru ca atunci cînd vom prelua ștabela“

Mă stăpînește un sentiment de profundă recunoștință față de cei care au zămislit istoria anilor noștri și faptele lor ne întîmpină la tot pasul; adevărate arcuri de triumf ale biruinței înălțate spre cer ca simbol al noului. Și asemenea oricărui tînar crescut și educat în această epocă îmi făuresc idealuri. Doresc să știu, să cunosc uimitorile secrete ale naturii pentru ca

„Filele istoriei ne înfățișează în ceea ce am devenit“

Istoria ne este scumpă nouă, tuturor, pentru că ne identifică, pentru că în fluxul ei în dragostea și cinstirea înflăcăratelor sale veacuri ne găsim gîndurile noastre de recunoștință cele mai frumoase. Iată de ce filele ei, înfățișîndu-ne în ceea ce am devenit sînt măsura justificatei noastre mîndrii. Sînt versuri și ode nemuritoare faptele cuprinse în ea, cîntece înălțătoare a unor sacrificii de intensitate nemăsurată.

SORINA ȚIBRE

Anul universitar care se va încheia cu sesiunea din iunie s-a desfășurat în condițiile în care întregul nostru popor își nobilizează toată energia pentru înfăptuirea cu succes a prevederilor primului an al noului plan cincinal, cînd activitatea creatoare în patria noastră se concretizează în noi și însemnate realizări în domeniul economiei, științei și culturii — expresie a atașamentului nemărginit față de Partidul Comunist Român, a cărui 50 de ani de existență glorioasă, îi aniversăm.

seminării cit și prin lucrări de control, cu notarea răspunsurilor și luarea lor în considerare la stabilirea mediei, s-a dovedit eficace, determinînd continuitatea în studiu.

Desfășurarea sesiunii imediat după sărbătorirea gloriosului semicentenar al partidului și la numai cîteva luni de la cel de al IX-lea Congres al organizației revoluționare a tineretului, implică o responsabilitate mărită în pregătirea exemplară a tuturor examenelor.

Efervescența generală care a premers marea sărbătoare a partidului, va fi

PROLOG LA SESIUNE

În contextul acestui efort general, mergînd pe drumul deschis de Directivele Comitetului Central al Partidului Comunist Român și Legea învățămîntului și a indicațiilor date de către secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu în cuvîntul rostit la deschiderea anului universitar, au fost luate, în institutul nostru, o serie de măsuri de importanță majoră pentru acțiunea de modernizare și perfecționare a învățămîntului.

Fructificarea deplină a acestor îmbunătățiri, a devenit posibilă prin trecerea la aplicarea indicațiilor preconizate. Astfel, reafirmînd poziția oferită studenților noastre în sistemul democrației universitare, a fost lărgită sfera de reprezentare a asociațiilor studențești, în consiliile profesionale, reușindu-se în acest fel o cuprindere mai largă, o activizare a contribuției acestor organizații la optimizarea procesului instructiv-educativ.

Verificare, pe parcursul întregului an universitar, a cunoștințelor acumulate, în cadrul orelor de lucrări practice și

continuată de corpul profesoral și întreaga masă de studenți. S-a trecut deja la revizuirea bibliografiei obligatorii și facultative recomandată și se respectă programul orelor de consultații.

S-a solicitat sprijinul reprezentanților asociațiilor studențești, pentru sesizarea din timp a tuturor neajunsurilor. A fost deasemeni stabilit programul de refacere a orelor de lucrări practice și de repetiție generală a materiei și s-au dat indicații disciplinelor care nu dispun încă de cursuri litografiate, pentru asigurarea bibliografiei necesare.

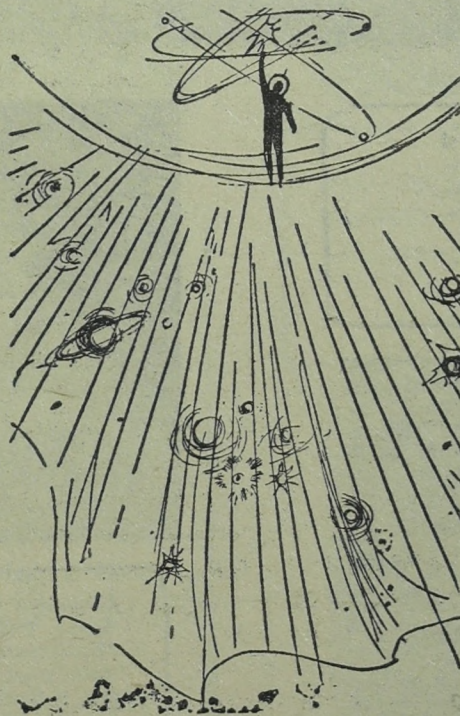
Toate acestea, ca și susținerea în sesiunea din iarnă a examenelor parțiale, crează cadrul optim pentru obținerea de rezultate bune.

Momentul istoric al bilanțului marilor realizări, prilejuit de gloriosul semicentenar al partidului, constituie îndemnul la acțiune, la obținerea unor rezultate care să exprime totala adeziune și recunoștința noastră a tuturor, față de Partidul Comunist Român, făuritor al istoriei patriei noastre socialiste.

Roșu vertical

„Roșu, roșu vertical
Cascadă, pantă de deal
săltînd din oul secundei
ovalul de ou
și înfățișat nouă
ca un ecou
pe care sfera — întinde
Oricînd și oriunde
naștere, zestre
a lui a fi schimbîndu-se în este.“

NICHITA STANESCU

Sînt bucuria inimii la acest început de mai pașii măreți, sub dulcea apăsare a tot ceea ce am creat și înălțăm. Sînt bucuria firului de griu, care-și trage seva rodului de mîine și mă stăpînește mîndria sărbătorii celor cîinci decenii de luptă glorioasă de patos și construcție.

Sînt cincizeci de ani pe care istoria nu-i poate cuprinde, cincizeci de ani de schimbări, de îndemnuri înțelepte, ani dramatici și activi, fără seamăn în alt timp.

O istorie cuprinsă azi în rotunjimea unei singure cifre.

O istorie a cărei ani întrec în semnificații secole întregi, istorie scrisă de măreția faptelor celor care jertfindu-se au gîndit zilele noastre. O istorie începută de oameni care au murit cu manifestul în mîină, privind spre orizonturile atinse acum de noi, oameni care ne-au lăsat rubiniul singelui lor — roșul-drapel pe care l-au ridicat neabătut pe verticala viitorului. L-au înălțat, și sub faldurile lui, inimile ni se aprind ca zorile înflăcăratelor noastre zile. Istorie fără popas a oamenilor care au lăsat din mîină plugul, strungul, creionul sau arma doar pentru a-și șterge sudoarea de pe frunțile oboșite, frunți în care anii s-au săpat adînc asemenea brazdelor, ani care au copiat fiecare diră lăsată de trîncopul brigadierului de la Salva-Vișeu în stîncă dură.

Văd azi aceleași frunți, descrețindu-se, căpătînd netezimea ogorului fără răzoare, a nisipului fin al mării. Văd fețele luminate de idealul împlinit. Văd generațiile care vor veni și care vor da măsura adevărată a timpului scurs și a celui care va urma.

VASILE TOCUȚ

Din cartea de aur
a Institutului agronomic Timișoara

MOMENTE

CONDUCĂTORI ÎN MIJIN

Institutul agronomic Timișoara alături de toate institutele de învățămînt și de stat. Grijă părintească s-a concretizat în studiul și munca studiosă al patriei noastre.

An de an, studenții și cadrele științifice și îndemnul conducătorilor de la Institutul agronomic Timișoara și viziunea României socialiste.

Aceste vizite au prilejuit manifestări simpatice Comunist Român, conducător iubit al poporului.

Faptul că am avut cinstea și bucuria de a-l primi în mijlocul nostru pe tovarășul Ilie Verdeț, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului permanent, al C.C. al P.C.R. prim vicepreședinte al Consiliului de miniștri, ne-a dat încă o dată prilejul de a medita la deosebita dragoste și grijă cu care partidul călăuzește procesul de formare a viitorilor specialiști necesari agriculturii noastre socialiste.

Înaltele aprecieri, observațiile critice și îndrumările atente primite din partea Ministrului învățămîntului prof. Mircea Mălița, au dat un nou și puternic avînt activității studenților și asociațiilor lor, rîvnici de a închina patriei toată puterea minții și brațelor lor.

Dinamica realității noastre — a spus tovarășul prof. Alexe Popescu — în salutul adresat din partea Ministerului Învățămîntului cu prilejul aniversării unui sfert de veac de existență a institutului nostru, solicită cadrelor din toate domeniile economiei, contribuția tot mai camptentă, modestia dăruirii focul marilor idealuri lucide.

Corelarea, sub semnul științei, a gândirii și a mîinii cu prodigioasa activitate a partidului nostru, în vastele sale preocupări, au înălțat nivelul și precizia conținutului și precizia fundamentelor științifice, în consens cu cerințele superioare, în consens cu cerințele noastre de dezvoltare calitativă și cantitativă pe plan social-economic și științific — caros includerea țelului înalt profesional de cultură ridicat printre cele care circumscrie și înființarea, în luna de guvernului de largă concepție, conținutul Groza, a primei instituții de învățămînt, a Partidului Comunist Român din Timișoara.

Sistem formativ de vîrstă la Facultatea de Politehnică din Timișoara, care a avut ca premizelor materiale, cît și spirituale zate pe parcursul celor două ani de studiu.

Ritmul rapid în care s-au realizat aceste schimbări optime cu cerințele perfecționării științifice și spirituale, a fost sprijinit de un ajutor continuu al partidului nostru, care a fost stabilite reperele fundamentale pentru realizarea procesului de învățămînt și necesari agriculturii. Se reamintesc deciziile Plenarei Comitetului Central al P.C.R. din zilele 3—5 martie 1949 și se realizează că acestea curgeau din însăși natura revoluției noastre de profunde transformări economice și sociale.

Noile relații stabilite între știință și cooperativizarea și consolidarea învățămîntului de stat, au impus o și mai mare preocupare pentru perfecționarea procesului de învățămînt în sensul pregătirii lor teoretice și practice de activitate profesională. Astfel, a fost înființată o serie de cursuri de perfecționare a învățămîntului, urmînd să pregătească mecanicieni, ingineri, specialiști în științele exacte și tehnice, problemele complexe ale agriculturii și organizatorică și prin pasivitatea și activitatea ca și prin volumul mare de muncă materială, institutul și-a fost preocupat în afara spațiului corespunzător de învățămînt, existent în țara noastră, de medicină veterinară și zootehnică, rinar, care prin amenajări și dezvoltarea activității disciplinelor științifice.

În perimetrul aceluiași învățămînt, în anii care urmează, se înființează laboratoare didactice experimentale, care au fost amenajate pe teren arabil, oferind cîmpuri de aplicare teoretice și instruirii practice a studenților.

Pentru îndeplinirea în condiții bune a acestor sarcini, s-a fost întocmit un studiu tehnico-economic, pentru care s-au alocat fonduri de investiții. Aceasta va asigura creșterea și dezvoltarea anilor care urmează, institutul și-a dezvoltat stagiuni experimentale și a asigurat desfășurării învățămîntului și activității de cercetare științifică și aplicată.

Bilanțul realizărilor din învățămîntul nostru în anul 1968, a Facultății de Științe Exacte și Naturale.

Prof. dr. RĂDULESCU

Rectorul Institutului Agronomic Timișoara
Membru titular al Academiei de Științe Agricole și Silviculturale

ĂITOARE

ARTID ȘI DE STAT NOSTRU

mului de democrație populară, se bucură —
e sprijinul deosebit al conducerii de partid
concominante de studiu și viață create tineretului

cadrele institutului nostru au simțit, prin prezența, indici-
ilor care ne-au vizitat, căldura și interesul acordat
de specialiști, chemați să lucreze pe ogoarele

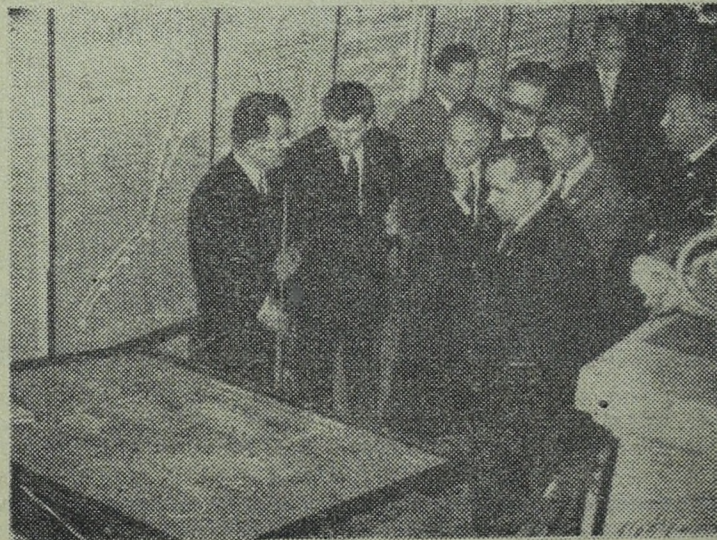
de simpatie și atașament deplin față de Partidul
de popor.

In anul 1970, institutul nostru și-a sărbătorit un sfert de veac de existență. Aceasta ne-a prilejuit bucuria de a fi vizitați de tovarășul Mihai Telescu, membru supleant al Comitetului executiv al C.C. al P.C.R., prim-secretar al Comitetului județean Timiș al P.C.R.

Înțelegerea importanței principale și practice pe care această vizită a avut-o în activitatea de viitor a institutului nostru a fost ilustrată de emoționanta primire făcută înaltului oaspete — vibrantă mărturie a dragostei nețărmurite față de partidul nostru comunist, care militează cu exemplară pasiune revoluționară pentru făurirea unui destin luminos patriei noastre, pentru înălțarea edificiului societății socialiste multilateral dezvoltate.

Aceleași cuvinte de recunoștință izvorite din inimă, exprimând sentimentele unanime ale corpului profesoral și a celor peste 1500 de studenți, sînt rostite de prof. dr. Iulian Drăcea, rectorul institutului.

Prof. Dr. Iulian Drăcea, rectorul institutului, prezintă aspectele esențiale ale activității primului institut de învățămînt superior creat în anii puterii populare, din inițiativa Partidului Comunist Român.

Sîntem mindri că înalții oaspeți, că personal tovarășul Mihai Telescu, membru supleant al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., prim-secretar al Comitetului județean Timiș al P.C.R. a apreciat în mod favorabil activitatea noastră, că a fost subliniat ca fapt pozitiv deosebit de important, măsura în care perfecționarea învățămîntului a fost orientată către legarea acestuia cu activitatea practică, către formarea unor specialiști care să se integreze rapid în realitatea concretă din producție.

semnate, a dinamicii învățămîntului profesională desfășurată de noi, au impus perfecționarea fundamentală ale școlii noastre vieți. În onoarea glorioasă August 1944, care solicitau imperios necesitatea profesională și a unui nivel înalt de progresului — se înălțau luni de la instaurarea noastră, condus de dr. Petru Ștefan, creată din inițiativa noastră de agronomie din

de via facultate, de pe lângă perfecționarea concomitentă, atît din punct de vedere profesional, atît și din punct de vedere moral-spirituale, plenar realizate în cei doi ani de existență.

Pe măsură ce treptele corelării dintre activitatea profesională și activitatea socială a necesitat perfecționarea și modernizarea a viitorilor specialiști în conformanță cu linia strategică elaborată de Partidul Comunist Român din anul 1948—1955 au decurs condițiile care decelau necesitățile socialismului într-o epocă

ca urmare a încheierii contractelor de întreprinderilor agricole pentru modernizarea și perfecționarea specialiștilor, atît în domeniul științific, atît în domeniul practic, în sensul legării activității științifice de nevoile concrete ale societății noastre de medicină veterinară, de agricultură, cu un larg orizont de cuprindere rezolve cu competență problemele lor. În noua sa formă de activitate, cadrul didactic, preocupat pentru înzestrarea specialiștilor cu cunoștințe certe de dezvoltare. În conformanță cu direcția desfășurată a procesului de învățămînt, pur și simplu de clădiri, facultății și laboratoare, calul fostului spital veterinar a fost adaptat să satisfacă necesitățile de învățămînt

organizatorice și de dotare a stațiunii, în anul 1967, a Stațiunii de învățămînt, suprafață de peste 200 ha, dotată cu echipamente științifice a cadrelor didactice

de a funcțiilor stațiunii, a stațiunii de învățămînt pentru a cărei realizare au depășesc 10 milioane lei. Materiale, ajungîndu-se ca în anul 1967 una dintre cele mai moderne stațiuni să asigure condiții optime de învățămînt și materializare în forme superioare a cadrelor didactice.

Institutul nostru înscrie și înființarea, în anul 1967, a Stațiunii de învățămînt. Aceasta atestă nu numai

DRĂCEA

Prof. Dr. Iulian Drăcea
Stațiunea de învățămînt
agricole și silvice

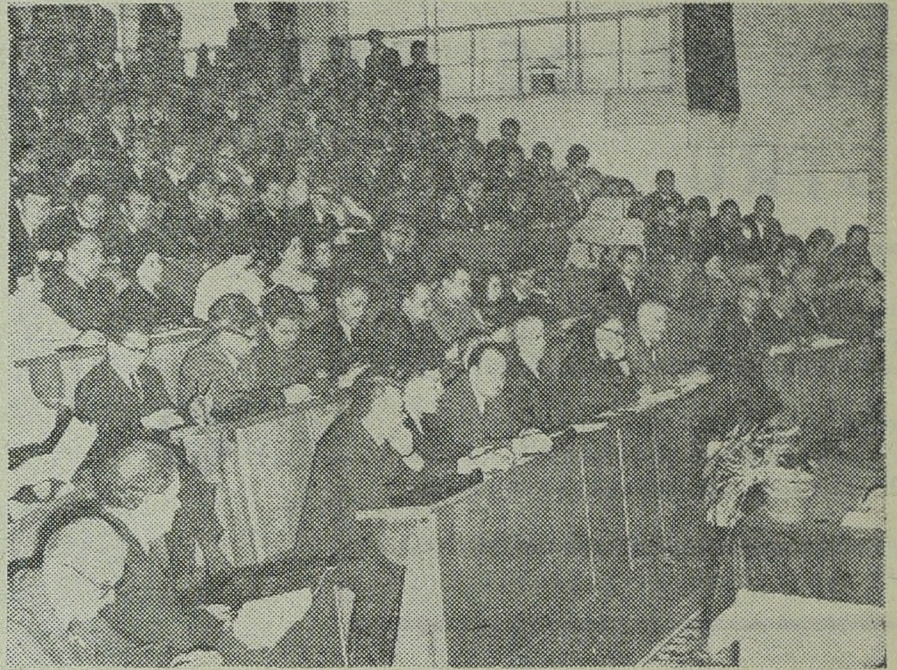
Continuare în pag. a X-a)

cercetare științifică studențească

Sesiunea festivă anuală de comunicări a cercurilor științifice studențești

Formă de activitate menită să contribuie la lărgirea orizontului profesional, la aprofundarea cunoștințelor de specialitate, la dezvoltarea inițiativei și la formarea gândirii independente — cercetarea știin-

țară al Partidului Comunist Român, sesiunea festivă anuală de comunicări a cercurilor științifice studențești, s-a adăugat manifestărilor închinare marelui sărbătorii, a constituit încă o dovadă a ade-

țifică studențească, cunoaște în institutul nostru o dezvoltare continuă atât sub aspect organizatoric cât, mai ales, în laturile ei calitative. Este un fapt pe care valoarea științifică a lucrărilor prezentate la sesiunea festivă din acest an îl confirmă.

ziunii noastre la impresionanta unitate a poporului în jurul partidului său. Fiecare din referatele prezentate cu acest prilej ca și diversitatea problemelor luate în studiu, au ilustrat că ambianța afectivă generată de comunitatea de interese dintre profesori și studenți, pot

zontului pe care se profilează edificiile grandioase ale comunismului.

In impresionanta mișcare de idei prilejuită de această sesiune, una din liniile de forță o constituie preocuparea de integrare în specificul cerințelor activității noastre viitoare.

In cuvintul inaugural, tovarășul prof. dr. Iulian Drăcea, sublinia grija și dragostea partidului față de noi, atenția mereu îndreptată spre formarea unui tineret plin de aspirații nobile, de pasiune pentru știință.

Punctând momentele dovezilor de adevărată recunoștință față de această părintească grijă, ar însemna să consemnăm aici, fiecare dintre referatele susținute — pentru că toți, absolut toți cei care și-au prezentat în această sesiune rezultatele muncii lor au consemnat parcă, în fapt, dăruirea ca reper al forului lor interior.

Am remarcat încă din ședința de deschidere, referatul prezentat de studentul Gheorghe Chereji din anul V al Facultății de agronomie, **Formele cooperării în producția de legume și eficiența lor**, care

contura, dincolo de concluziile enunțate, ideea, că nivelul producției legumicole este dependent de aplicarea celor mai variate procedee de cultură intensificată. Cel de al doilea referat, **Incidența cromozomului Y în stările de freemartinism la taurine**, se ramarca mai ales prin condițiile de înalt grad științific în care autoarea studenta Domnica Tătaru din anul V — Facultatea de medicină veterinară, și-a efectuat lucrările experimentale.

A fost remarcată diversitatea de preocupări ale studenților cercetători de la Facultatea de agronomie. Referatul de studii tehnico-economice susținut de studentul Gheorghe Badea din anul V a urmărit unele aspecte economice în I.A.S. Buziaș județul Timiș.

Deosebit de interesante s-au dovedit referatele **Caracterizarea solurilor cu exces de umiditate și indicarea principalelor măsuri pentru sporirea fertilității**, susținut de studenta Steliana Badea din anul IV — Facultatea de agronomie, care a beneficiat de îndrumarea competentă a tova-

Desfășurată sub semnul efervescenței politice, de adincă semnificație, care a premers aniversarea gloriosului semicen-

denveni garanția unor rezultate meritorii, că munca noastră, a viitorilor specialiști ai agriculturii socialiste vizează linia ori-

Ședințe de comunicări ale cercurilor științifice studențești

Facultatea de zootehnie

Recentele ședințe de comunicări din 9 și 16 aprilie 1971 ale cercurilor științifice studențești reunite din cadrul Facultății de zootehnie, primele de acest fel, au abordat cu competență diferitele domenii ale activității zootehnice.

Merită evidențiat efortul depus de consiliul A.S. în colaborare cu decanatul facultății pentru buna desfășurare a se-

dințelor. Majoritatea lucrărilor susținute au urmărit imbinarea laturii fundamentale a cercetării cu studiul unor teme de imediată aplicabilitate practică.

Astfel, studenții Z. Borbely, I. Voiculescu, I. Varga și A. Ferencz din anul III aborind o temă de o deosebită importanță practică au prezentat în referatul „Menținerea intensității vacuumului și a frecvenței pulsațiilor în condițiile asamblării unui număr sporit de aparate de muls”, soluții utile pentru obținerea unui randament sporit prin utilizarea rațională a instalațiilor de muls mecanic.

Concludent, din același punct de vedere, a fost și referatul prezentat de studen-

țului Vasile Tocuț, care bazându-se pe o amplă documentare, indică în concluziile la referatul „Fluctuațiile sezoniere ale producției de lapte la I.A.S. Liebling și C.A.P. Liebling” unele măsuri privind posibilitățile de înlăturare a scăderii producției de lapte.

Atât rezultatul cercetărilor cât și modul deosebit de expunere au adus aprecieri unanime studentului Gafton Gheorghe care a prezentat referatul „Consumul de glucoză și activitatea citocromozidazei din peretele intestinal al puilor de găină în mediu cu compoziție diferită”.

Rezultatul unor cercetări în legătură cu determinarea poziției genelor black, barr și vestigial la *Drosophila melanogaster* este comunicat de studentul Gheorghe Nistor în referatul intitulat „Obținerea unor linii pure de *Drosophila melanogaster*, black vestigial, black barr și black barr vestigial, pe baza de cross-over”.

Rezervată discuțiilor, ultima parte a

ședințelor a subliniat importanța activității de cercetare științifică în formarea viitorului specialist.

Așadar, o manifestare reușită în totalitatea ei, un prilej de a se formula recomandări pentru viitor în cercetarea științifică studențească.

V. T.

Facultatea de agronomie

Integrarea în specificul preocupărilor și cerințelor vieții universitare, ca și aprofundarea cunoștințelor de specialitate, este stimulată în Facultatea de agronomie, atât prin cuprinderea unui număr cât mai mare de studenți care activează în cercurile științifice studențești, cât,

cercetare științifică studențească

rășului prof. dr. doc. șt. C. V. Oprea și referatul **Studiu comparativ asupra metodelor de determinare a vitezei curentului de apă în canale**, susținut de Alexandru Pap, student în anul IV.

Un număr mare de referate au privit tehnologia culturii grăului și porumbului. Citeva exemple: **Cercetări privind influența îngrășămintelor la cultura porumbului**, susținut de studentul Pavel Botoș din anul V, **Influența pregătirii solului asupra producției la grăul de toamnă cultivat pe un sol brun podzolit** — referent studentul Ioan Bălan anul IV, **Unele aspecte privind înroșirea spicelor și germinația semințelor de grău** — referent studentul Nicolae Roșu, anul IV, **Rezultate experimentale obținute în culturi comparative cu amestecuri de pașiți semănate** — referent studenta Natalia Lupeș, anul IV. Au fost apreciate acordându-se premii referatele: **Comportarea citorva soiuri de struguri pentru masă în primii ani de producție la Stațiunea didactică I.A.T.**, susținut de studenta Viorela Mureșan din anul IV și **Comportarea citorva soiuri de păr dirijat sub formă de palmetă** prezentat de studentul Ion Chelciov din anul V.

În cadrul secției de zootehnie și medicină veterinară a sesiunii festive, s-a remarcat aceeași diversitate a problemelor luate în studiu. Cercetătorii studenți au urmărit cu prioritate teme de strictă aplicabilitate fără să neglijeze însă cercetarea fundamentală. Dintre referatele care s-au impus prin înalt nivel științific s-a remarcat cel al studenților Petre Oan-

a fost executată cercetarea, evidențiind în mod deosebit aptitudinile de cercetători ale referenților. S-a remarcat de asemeni și referatul întocmit de Ion Cucu, sub îndrumarea tovarășului conf. dr. Ion Vintilă **Frecvența genei H.K. și L.K. la o populație de oi Merinos și unele efecte pleiotropice ale acesteia**.

Deosebit de important prin interesul său practic a fost și referatul **Fluctuațiile sezoniere ale producției de lapte la I.A.S. Liebling și C.A.P. Liebling** în care, studentul Vasile Tocuț din anul III al Fa-

cultatea de zootehnie, a fost apreciat pentru nivelul științific ca și pentru valoarea aplicativă a concluziilor desprinse din cercetări.

Aprecierea făcută volumului mare de muncă depusă de studenții Gheorghe Nis-

volumul mare de muncă, consecvența atoarei în studierea acestei teme a cărei valoare practică și fundamentală este incontestabilă, precum și modul în care concluziile la care a ajuns, au fost enunțate.

Actual prin problemele urmărite a fost

că, anul V și Constantin Nicoliciu, anul IV — Facultatea de medicină veterinară, care au beneficiat de îndrumarea tovarășului prof. dr. doc. șt. Nicolae Gluhovschi. Referatul intitulat **Cercetarea cromatinei sexuale în diferite forme evolutive de corp galben la vacă**, apreciat cu premiul I, s-a impus prin actualitatea temei, prin rigurozitate și înaltul grad științific în care

cultății de zootehnie, încercarea, sub îndrumarea tovarășului prof. dr. Ion Fișteag, stabilirea cauzelor care duc la apariția fluctuațiilor producției de lapte și preconizează unele măsuri pentru evitarea urmărilor nedorite ale acestora.

Referatul intitulat **Consumul de glucoză și activitatea citocromoxidazei din peretele intestinal al puilor de găină în mediu cu compoziție diferită**, prezentat de studentul Gheorghe Gafton, anul III

tor, anul III Facultatea de zootehnie și Cornelia Madincea din anul II ca și a modului în care a fost susținut referatul **Obținerea unor linii pure de Drosophila melanogaster, black vestigial, black barr și black barr vestigial pe bază de cross-over** s-a materializat prin acordarea premiului I.

Studenta Maria Debita din anul V, Facultatea de medicină veterinară, a prezentat referatul **Cercetări privind frecvența și titrul anti-hemolizinelor colibacilare la bovine și porcine**. S-a remarcat

și referatul studentului Avram Vichente din anul V Facultatea de medicină veterinară, **Identificarea unui focar de trichomonoză la taurine și unele încercări terapeutice**.

În sfârșit, încercând o apreciere de ansamblu a acestei sesiuni de comunicări, putem afirma că ea a fost într-adevăr festivă, că atmosfera sărbătorească în care s-a desfășurat a însemnat salutul nostru cald — ecoul grijii celui care ne asigură continuitatea succeselor noastre — Partidul Comunist Român.

mai ales, prin extinderea temelor luate în studiu de către aceștea.

Îmbunătățirea continuă a acestei forme de activitate a fost confirmată și de nivelul ridicat al referatelor prezentate în ședințele cercurilor științifice studențești reunite în care s-a evidențiat mai ales importanța acordată problemelor a căror conținut fundamental sugera posibilități largi de aplicare în practică.

Astfel, studenta Steliana Badea din anul IV a prezentat referatul a cărui temă s-a impus prin actualitatea sa: **Caracterizarea solurilor cu exces de umiditate și indicarea principalelor măsuri pentru sporirea fertilității**

Aceeași importanță au prezentat-o și referatele **Influența pregătirii solului asupra producției la grăul de toamnă pe un sol brun podzolit**, susținut de studentul Ion Bălan din anul IV; și cel al studentului Pavel Batoș din anul V, **Cercetări privind influența îngrășămintelor la cultura porumbului**.

A reținut atenția, de asemeni referatul **Comportarea unor soiuri și linii de grău în condițiile de la Grădiște — Arad în anii 1969—1970**, susținut de studentul Pompiliu Trifu.

Eficiența economică a culturilor de și de porumb la I.A.S. Buziaș a fost titlul referatului prezentat de studentul Gheorghe Badea din anul IV.

Acesta, ca și colega sa Lidia Imbroane care a comunicat referatul **Eficiența economică a creșterii vacilor de lapte la I.A.S. Buziaș** a reușit ca folosind datele existente în unități să stabilească gradul de eficiență a celor două ramuri de producție în funcție de condițiile date.

Se poate afirma că aprecierile făcute referatelor prezentate, privind nivelul înalt științific în care s-au executat cercetările, au demonstrat dovada ridicării calitative a acestei forme de activitate, înțelegerea rolului pe care cercetarea

științifică studențească îl are în formarea multilaterală a viitorilor specialiști.

Șef lucr. CONSTANTIN NEGOESCU

Facultatea de medicină veterinară

Cele 6 cercuri științifice studențești de la Facultatea de medicină veterinară și-au sporit considerabil activitatea în anul universitar 1970-1971, fapt care reprezintă un omagiu adus de tinerii cercetători eforturilor ce se depun pentru dezvoltarea științei în țara noastră.

În acest an se remarcă o diversificare a tematicii cercurilor științifice studențești, care o diferențiază de problematica anilor precedenți. Astfel, s-a urmărit să se accentueze caracterul de actualitate al probleme-

lor studiate, au fost abordate subiecte a căror aplicabilitate practică poate fi realizată și s-a reușit să se imprimе unor teme de cercetare științifică un caracter mai pregnant fundamental.

Acest salt calitativ al activității cercurilor științifice studențești a permis atragerea unui număr mai mare de studenți cointeresați și, va contribui, fără îndoială, la ridicarea permanentă a nivelului de pregătire profesională al acestora.

La cele 2 ședințe de comunicări ale cercurilor științifice studențești organizate în actualul an universitar, s-au prezentat 8 comunicări științifice, care au reprezentat pentru cei 200 studenți participanți, un material informativ ce va produce o mișcare de idei, atât de necesară oricărui progres în știință, pe probleme prioritare ale biologiei și patologiei animale, prezentând un interes deosebit atât sub aspect teoretic cât și practic.

Este concludentă în acest sens lucrarea Asist. MARIAN BISTRICEANU

(Continuare în pag. 10)

Omagiu gloriosului semicentenar al Partidului Comunist Român

Simpozioane științifice de agricultură, zootehnie și medicină veterinară

În cursul lunii aprilie cadrele didactice din Institutul Agronomic Timișoara au organizat în cinstea aniversării Semicentenarului Partidului Comunist Român trei simpozioane pe teme de mare importanță pentru problemele practice și științei agricole.

Astfel, în zilele de 2-4 aprilie au avut loc la Lugoj lucrările simpozionului cu tema „Sporirea capacității de producție a solurilor acide din partea de vest a R. S. România și folosirea lor corespunzătoare”, pe care Institutul nostru

l-a organizat în zona solurilor acide din județul Timiș, în colaborare cu direcțiile generale ale agriculturii, industriei alimentare, silviculturii și apelor din județele Timiș, Arad, Caraș-Severin, Bihor și Satu Mare. La acest simpozion au participat, pe lângă cadre didactice și studenți din institut, numeroși ingineri din I.A.S. și C.A.P. cu soluri acide și cercetători de la Stațiunile experimentale agricole Lovrin Oradea, Livada, specialiști din Ministerul Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Apelor și Academia de Științe Agricole și Silvice.

După cuvântul de deschidere al simpozionului rostit de tov. prof. dr. Iulian Drăcea, rectorul institutului, s-au susținut mai multe rapoarte, dintre care cităm:

„Situația și caracterizarea agro-productivă și economică a solurilor acide din partea de vest a R.S.R. și folosirea lor corespunzătoare” de prof. dr. doc. șt. C. V. Oprea și colaboratorii, „Folosirea amendamentelor și i-grășămintelor, condiție esențială pentru ameliorarea și sporirea fertilității solurilor acide” de prof. dr. C. Cojocaru și colaboratorii, „Tehnologia de pregătire și cultivare a solurilor acide” de prof. dr. N. Opreșan și St. Romoșan, „Posibilități de sporire a conținutului și de îmbunătățire a calității humusului în solurile acide” de L. Opreșan și altele. Mai multe rapoarte au fost prezentate de cercetători de la stațiunile experimentale agricole Lovrin, Livada și Oradea.

Rapoartele au fost urmate de discuții și rularea unor filme cu subiecte adecvate și de vizitarea I.A.S. și C.A.P. Lugoj.

În ziua de 10 aprilie s-au desfășurat lucrările celui de-al doilea simpozion cu tema „Sporirea capacității de producție a solurilor cu exces de umiditate din partea de vest a R. S. România și folosirea lor corespunzătoare”, în colaborare cu aceleași organe și care au avut loc la Sinicolaul-Mare.

Dintre rapoartele prezentate menționăm:

„Situația și caracterizarea agro-productivă și economică a solurilor cu exces de umiditate din partea de vest a R. S. România și folosirea lor corespunzătoare” de tov. prof. dr. șt. C. V. Oprea și conf. dr. C. Anderca.

„Tehnologia de pregătire și cultivare a solurilor cu exces de umiditate din partea de vest a R. S. România” de tov. prof. dr. N. Opreșan și St. Romoșan.

„Dificultățile pe care le au de înfruntat plantele agricole în condiții de

viețuire în exces de umiditate” de prof. dr. doc. șt. M. Pușcaș.

În afară de acestea s-au mai prezentat și alte rapoarte deosebit de importante pentru producție, atât de către cadrele didactice din institut cât și de către unii cercetători din stațiunile experimentale și din producție.

Ambele simpozioane s-au încheiat prin stabilirea recomandărilor pentru îmbunătățirea capacității de producție a solurilor respective, care au fost redactate de către tov. prof. dr. doc. șt. C. V. Oprea, animatorul acestor simpozioane în colaborare cu tov. prof. dr. N. Opreșan, decanul Facultății de agronomie și tov. prof. dr. C. Cojocaru.

Conducerea Ministerului Învățămîntului a apreciat în mod deosebit și a evidențiat inițiativa institutului de a organiza aceste simpozioane chiar în zona de producție, ceea ce a permis participarea unui mare număr de specialiști din unitățile agricole interesate (cca 200 la Lugoj și 300 la Sinicolaul Mare).

În zilele de 23-25 aprilie 1971 s-au desfășurat lucrările celui de-al treilea simpozion cu tema „B ile de creștere și condițiile la tineretul animalelor și patologia perinatală”, temă deosebită însemnată pentru dezvoltarea creșterii animalelor.

Este meritul tov. prof. dr. doc. șt. N. Gluhovschi, decanul Facultății de medicină veterinară, că pe lângă contribuțiile personale și a colectivului din facultate, a reușit cu sprijinul nemijlocit al rectoratului să atragă în centrul universitar timișorean o întreagă pleiadă de specialiști din producție din 22 de județe ale țării, din 14 laboratoare veterinare și din institutele de învățămînt superior și de cercetare din toate celelalte centre universitare, în total peste 350 participanți.

O deosebită importanță a prezentat raportul „Rolul agresiunii imunologice în patologia perinatală”, de către tov. prof. dr. doc. N. Gluhovschi și asist. M. Bistreceanu.

O problemă care a fost amplu dezbătută este colibaciloza purcelilor și vițelilor, la care s-au adus contribuții colective conduse de prof. dr. O. Popa, prorectorul institutului, dr. I. Mănoiu de la I.C.V.B. „Pasteur” din București, dr. I. Biriescu de la Dir. gen. agr. ind. aliment., silvic și apelor Timișoara, Teodora Băncescu de la Centrul experimental veterinar zonal Iași și alții.

Un important loc a ocupat în tematică problema dezvoltării produsului conceptual și patologia embriofetală, în care au prezentat comunicări pe lângă colectivul condus de prof. dr. doc. șt. N. Gluhovschi (Timișoara), colectivele conduse de prof. dr. Gh. Drugoci (Iași), prof. dr. Fl. Seiciu (București) și dr. A. T. Bogdan (Cluj).

Rapoarte deosebit de interesante au prezentat de asemeni colectivele conduse de prof. dr. Volintir (Timișoara), dr. Drăghici de la I.C.V.B. Pasteur, prof. dr. doc. șt. I. Adamșteanu și prof. dr. doc. șt. V. Căpățină de la Cluj.

Conducători de partid și de stat în mijlocul nostru

(Urmare din pag. a 7-a)

rigurozitatea amplei activități de instruire și perfecționare superioară științifică, ci și preocuparea constantă de a aplica creator și de a transpune în realitățile noastre sociale, planurile bine chibzuite ale procesului plenar de dezvoltare a tuturor domeniilor de activitate prin promovarea marilor cuceriri ale contemporaneității.

La intrarea în cel de-al douăzeci și șaselea an de existență a sa, institutul a putut să raporteze cu justificată mândrie, că într-un singur sfert de veac, a pregătit un număr de 3642 specialiști, înzestrați cu toate calitățile definitorii ale unei superioare calificări profesionale.

Cei 2272 ingineri agronomi, 746 ingineri zootehniști și 624 medici veterinari, absolvenți ai institutului au intrat în marea competiție a prezentului nostru grandios, iar binemeritul prestigiu de care școala noastră se bucură astăzi, este datorat și felului în care aceștia au reușit să dovedească o bună pregătire profesională, înalte trăsături de caracter și dăruire deplină cauzei făuririi societății socialiste multilateral dezvoltate.

În activitatea lor entuziastă, studenții și cadrele didactice, au simțit mereu prețuirea de care se bucură școala superioară, efortul permanent de generoasă îndrumare, de sprijin neprecupețit cu care conducerea de partid și de stat îi înconjoară.

Mărturie a acestei părintești griji, vizita tovarășului Ilie Verdeț, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent, al Comitetului Central al P.C.R., prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, ca și prezența în mijlocul nostru a Ministrului învățămîntului, tovarășul Mircea Malița, au constituit momente deosebită importanță principială și practică în viața institutului. Sensul profund al întâlnirii cu înalții oaspeți, l-am simțit în ampla analiză a activității noastre, în fiecare din indicațiile date, privind procesul de perfecționare a activității instructiv-educative și de cercetare științifică.

În alegerea celor mai bune căi pentru rezolvarea sarcinilor în toate compartimentele activității noastre ne-am bucurat de îndrumarea permanentă a Centrului universitar de partid, de sprijinul organelor locale de partid, de vizitele repetate ale membrilor Comitetului județean de partid, a tovarășului prim secretar al Comitetului județean Timiș al P.C.R., Mihai Telescu, membru supleant al Comitetului Executiv al CC al PCR.

Urmind indicațiile date s-a reușit îmbunătățirea continuă a metodelor de instruire, așezarea întregii noastre activități pe baze rigurose justificate științific și s-a ajuns la o mai strînsă legătură a cunoștințelor predate cu realitatea vie a construcției socialiste în patria noastră.

Prof. dr. IULIAN DRĂCEA

Rectorul Institutului Agronomic Timișoara
Membru titular al Academiei de Științe Agricole și Silvice

Mai multe comunicări prezentate de colectivele conf. dr. N. Crista, dr. I. Jivănescu de la institutul nostru și dr. M. Stănescu de la I.A.S. Avicola Arad, s-au ocupat de unele probleme legale de creșterea puilor de găină.

Reprezentanții Direcției Generale sanitare veterinare din Ministerul Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Apelor ca și toți participanții, au

tov. rector prof. dr. Iulian Drăcea și alți vorbitori potențialul științific al Facultății de medicină veterinară din Timișoara, care deși relativ tânără s-a impus atenției specialiștilor veterinari din toată țara noastră prin organizarea unor astfel de manifestări științifice.

Aducînd prin prezentarea rezultatelor cercetărilor lor științifice un omagiu aniversării semicentenarului Partidului Comunist Român, cadrele didactice din Institutul Agronomic Timișoara stimulate de succesele obținute prin organizarea celor trei simpozioane vor continua, călăuzite de partid, cu un avînt și mai mare munca de cercetare științifică în sprijinul producției.

Prof. dr. doc. șt. VASILE TOMESCU
secretar științific al Institutului
Agronomic Timișoara

Facultatea de medicină veterinară

(Urmare din pag. 9)

„Posibilități de folosire a unor teste cîtoenzimatiche pentru diagnosticul afecțiunilor cervicale la vacă” prezentată de studentul Bojidar Dragomir din anul IV, care aduce unele contribuții originale menite să faciliteze diagnosticul precoce al afecțiunilor cervicale.

De asemenea, cu interes a fost primită și comunicarea „Considerațiuni asupra eficacității unor măsuri de combatere într-un focar de tifoză aviară”, susținută de studentul Herăscu Valerian din anul V, care a prilejuit o amplă dezbateră datorită implicațiilor practice ale măsurilor preconizate de autor.

NOTE DE LECTURĂ

Sorin Titel

Lunga călătorie a prizonierului

Critica noastră literară îi revendică lui SORIN TITEL locul pe care și-l merită în peisajul prozei tinere românești. Regimul critic aplicat romanului Lunga călătorie a prizonierului ca și demersurile de autentificare a maturității artistice a autorului au fost pe deplin justificate de valoarea estetică de orientare universală a acestui ultim roman al său, care satisface sentimentul nostru de modernitate.

Scrisă într-un spațiu polemic de respingere a formulelor care refuză ajustările convenționale și de revenire la tipul romanului de concentrare a epicului, de limpezire a acestuia prin inflexiuni elegiace, cartea lui Sorin Titel, creează print-un întreg sistem de referințe parabolice filmul unei călătorii, care

este lungă ca o încercare mereu repetată, obsesie a autorului a unui inutil drum, a rămânării inerte într-un timp identic. Prizonierul este astfel ipostaza simbolică a sentimentului făpturii purtate doar.

„Doamne Dumnezeule — spune undeva autorul — e mare lucru, sau ce mare lucru e să ai o mamă, o mamă pusă pe așteptat. Și încă la fereastră. Acest spectacol pe care mi-l închipuam mă emoționează tot mai mult, în cele din urmă încep să mă doară inima. Nu pot suporta atîta duioșie, atîta dragoste, atîta dramă”. O frază vădit elegiacă, fi-or autentic uman. Și mai departe multiplicarea pînă la absurd a propriilor spaime, călătorie în sine a autorului. Imaginile drumului se suprapun, amintirile se șterg. Apoi, ireversibilă uniformizare de grup, a celui prins cu cei care îl poartă. Iar peste toată această atmosferă stranie decupată parcă dintr-un peisaj fără cer, dintr-un sfîrșit de roman a lui Kafka sau Céline — peste care se suprapun referințe biblice — stăruie greu ideea că la sfîrșitul-sfîrșitului, cînd pînă și țărîna drumului ți s-a șters de pe tălpi pornește un alt început. Și te cauți.

V. Nicolescu

Clopotul nins

Comunicînd cu motivele unei viziuni lirice de autentic rafinament și distincție artistică, Vasile Nicolescu își legitimează cu această ultimă carte a sa, calitatea de creator al unei „lumi pure și perfecte”.

Poezia sa deopotrivă euforică și elegiacă este vehiculată printr-un motiv tradițional, cu eleganță sinceritate spre drama îndrîjită a simțurilor, unde alcătuirile reci sînt suprimate prin contopire și trecute vijelios în plămîni ale imaginației spre polul abisal al gândirii: „Extazul gurii tale peceți de plumb-mi-a pus, / Sigiliu mari de piatră pe zori și pe apus, / Pe tainicul rozaliu al bolților din vis / Și risul tău cu triluri de albe cavatine / E-un cerc de ghiță-n juru-mi, / cu buzele alpine, / Cu ferigi împietrite ca semne de-nțebere / Purtați de-avalanșe zădărnice pînă-n mare”.

Reculegerea fecundă ca principiu de personalizare a actului poetic, restructurază în lume miraculoasă de imagini străluminările afective, prin consimțămîntul poetului de a păși în singurătatea infinită a propriului cuget: „Puterea mea e că mă mistui, iluzie de aur / iluzie a tot ce-ar fi putut să fie, / iluzie a tot ce nu va fi deșert al somnului, / invazie de spîni și remușcare...”.

Sistemul aluziv subordonează evoluțiv realitatea percepută, devenirii imateriale, aducînd-o sub stăpînire secretă prin promovarea dialogurilor nerostite, ale unei adinciri în sine neliniștite și contemplațoare: „Să ardem torțe pure și-n ulti-

mul acord! / Eu vin de pretutindeni spre tine răzlețit / cu-o mască de zăpadă pe chip și poate orb, / zdrobit de avalanșe celeste și-amuțit / să-ți sun din corn de aur cînd intră în fiord / fantomele lui Solveig și Peer, prin asfințit” (Remember).

Poetul preferă peisajul nestilizat domeniilor cumplite ale metafizicii și reculegerea capabilă să condenseze bunurile afective în dinamism conținut. „Plutind ca ochii celor înecați / care veghează stelelor plînsul, / Orchidee-a oceanului, visul / supraviețuiește ca moartea” (Visul).

În dorința spre scufundare în zone obscure trebuie văzută predispoziția meditativă a lui Vasile Nicolescu, în care stările conflictuale par a izvorî din conștiința nisipului sporit de zădărnice, din implacabilă nostalgie a timpului care se pierde.

„Dănsăm printre clopote mute, / în pacea din miezul furtunii, / dănsăm peste inima noastră / sub lacrima rece a lunii”.

Clipa se vrea în acest „Dăns” convertită în teritorii, pasta din care se încheagă universuri dense: Dănsăm pe lumina ce moare, / pe trena de umbră-a tristeții, / pe fruntea căzută în ceruri / prin cearcă-nul ceții... / Silabele sint cadente ritmic și încrustate delicat cu frinturi de gânduri: „Vesală umbră / vesală moarte, / tainică umbră / o să mă poarte, / vesală jale, / rîuri de lacrimi, / albe portale / cercuri de patimi, / clopote ninse / blind / o să-mi sune / vesele, stînce / tainice râne / vesală stradă, / doliu al lunii, / pură arcadă, / ceas al minunii...”.

Ideile stăpînesc prin tălciri, iar poetul le descifrează într-un limbaj fundamental, care îi poartă ființa tot mai aproape de umbrele sacre ale maimarilor noștri. LECTOR

Căsuța poștală

Studentii anului III zootehnie — Disciplina de limba germană. Am primit proza tradusă de voi din Wolfgang Borchert. Vă recomandăm însă să o recitiți atent. Îi lipsește ceva, poate coerența narativă și parcă adjectivale nu sînt întotdeauna inspirate aiese. Oricum vă felicităm sincer pentru meritul de a vă fi gândit la fructificarea în felul acesta a cunoștințelor voastre de limba germană. Așteptăm.

Anca Alexandrescu. Sînteți în progres evident. Stampă și Oglinzi vor apare în primul număr. Aveți mult de luptat împotriva tentației de a dubla imaginile prin formulări adesea licențioase. Ușurința pe care o aveți însă în minuirea metaforei vă împune. Un plus de rigoare în a ști să renunțați, de a păstra în țesătura poemului doar ceea ce este cerut cu strictețe de context.

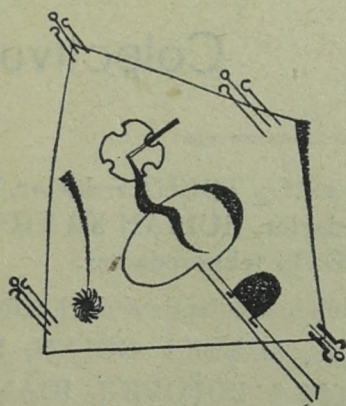
E. C. După cum vedeți vă respectăm dorința și vă răspundem pe inițialele indicate. Pentru că scrieți despre oamenii pe care îi cunoașteți, în mijlocul cărora trăiți... trăiește și proza trimisă. Și, pentru că vreți a precieri „asupra posibilităților”, vă răspundem sincer — da!

Mihaela C. Vă cităm: „Cunoaștem definiția exactă a verbului, știm din cărțile de școală ce este o pîrghie și demonstrăm originea liniei într-un punct. Nu crește, nu se întîmplă nimic străin de ceea ce știm. În-

cercăm totul în dinți și ne place rotunjimea faptelor demonstrate.

Vă apreciem modestia și ne grăbim să vă încurajăm. Pentru început eseul trimis dovedește sensibilitate, căldură și o transparență muzicală care îl face agreabil la citit. Agreabil, știm, nu reprezintă o judecată estetică, nu e prea mult spus, dar nici foarte puțin. În momentul de față mi se pare însă calificativul cel mai bun pentru ceea ce ne-ați trimis.

N. B.

IDEE ȘI SENTIMENT

În poezia lui Nichita Stănescu

Cultivarea unui principiu existențial al actului poetic într-un raport silogistic de dublă afinitate spre idee și sentiment, implică, în afara paralogismului estetic, riscurile oricărui sistem cu elemente artistice neconvergente, efortul de înfruntare al acesteia fiind condiționat de însăși disputa ireconciliabilă a celor doi termeni.

Triumfurile unor poeme abstract-filozofarde denunță adesea, în fapt, tocmai eșecul implicat la care duce această contradictorie apetență, tot așa cum, uneori, extrapolarea emotivă a noțiunilor abstracte, se identifică în lirismul reflexiv a citor-va slujitori privilegiați ai lirei.

Prefacerea cuvintelor în necuvinte prin adăugarea atributelor senzoriale și popularea lumii conceptelor cu ele, în cazul poeziei lui Nichita Stănescu — poet situat pe orbita unui metaforism afectiv — evocă nu numai reușita deplină a elidării balastului conceptual ci mai ales, unghiul care sugerează complexul de mutații a ideii ferme și abstracte din imperiul globalului în cel al individua-lului. Este exemplara alegație a aspirației malarmee spre un imperiu al relațiilor substanțiale în care condiția poeziei presupune necesitatea secundară a ideii.

Reclamîndu-și sieși densitatea și intransigența națională, poezia sa, este o generoasă inscenare a conceptelor. Actul liric este pus în raport funcțional cu ideea iar conținutul gândirii e circumscris în propria fluiditate, fără să imbi-be memoria, într-un spectacol căruia îi sînt opuse nu suferințe metafizice ci cortegiul prototipurilor spirituale: Gladiatori, cu limba smulsă / Comunicăm numai prin săbii, / prin singele uscat pe pîinea

neciugulită nici de vrăbii. / E litera-nsemnată-n noi, cu fierul / de-un gîngaș caracter latin... / (Inscripție pe un circ roman).

Drama filozofică se constituie nu inductiv, din invocarea configurațiilor conceptuale, spectacolul existențial e de esență animistă, poetul aspiră spre o comuniune a lăuntricului său alter-ego, cu frunzele, cu pădurea, cu firea toată, spre un eden posibil, în care meditația poetică, egală sieși, se purifică de drame abstracte printr-o similitudine sensibilă pe măsură: „Această tinără femeie aspră / va deveni zeiță. / Ochii ei mari, privirea ei în globuri negre / sandaui ei ce-nmărmurește / sub pas, plecată, lama ierbii, / îmi spun că ea va deveni zeiță. / Și frunzele pe ramuri, deodată, / foșnind deasupra ei se fac de fier...”.

Desigur refuzul anxietăților manifest-metafizice, nu înseamnă implicit plierea poeziei la o expresie sentimentală, acceptarea narcisismului ca subconștient luminos ci, mai degrabă, recarnarea prin numire eliberatoare a realității reținute. Ajungem astfel la substituirea operativă învățată de la poetul „Iluminațiilor” care sugerează caracterul de universalitate a ideii o „realitate senzorială” prin care efectului revelator stins al abstractizării i se opune decalajul minim obținut între cuvînt și realitatea semnificativă, printr-o decisivă precumpănire a stării poetice, a retrăirii perpetue, a sentimentului. Vorbete încep să cînte, iar „lucrul în care acestea dorm” este însăși cuvîntul, aceste divine expresii ale obiectelor, devenite adevăr, mai drept decît adevărul, prin aminarea constituirii lor în concept.

MARA POPOVICI

Zilele dramaturgiei originale

Semnificativă prin conținutul ei ideologic și artistic, faza zonală de la Timișoara a concursului de interpretare și creație ZILELE DRAMATURGIEI ORIGINALE, dedicat mării sărbători a semi-centenarului partidului, a prilejuit teatrele din partea de vest a țării o fructuoasă confruntare. Au fost transfigurate artistice în dezbateri dramatice autentice, pagini din trecutul gloriuos de luptă a poporului nostru și au fost evocați anii eroici ai ilegalității, furtunoasa perioadă a eliberării și instaurării puterii populare, timpul pe care l-am trăit și îl trăim.

S-a făcut simțită exigența critică a participanților întemeiată pe conștiința momentului de înălțare spirituală a întîmpinării gloriosului semicentener și s-a confirmat încă o dată angajarea colectivului teatral concurent la idealurile care le justifică menirea.

Teatrul din Arad a deschis concursul prezentîndu-se cu spectacolul în regia lui Dan Alexandrescu — Diluviul, de Vasile Nicorovic în care s-a izbutit dramatizarea unui text-reportaj cu imagini ale situațiilor dramatice din primăvara anului trecut, un spectacol despre eroism într-o atitudine realmente înălțătoare prin

vizarea unei realități istorice apropiată.

Pe aceeași linie a spectacolului-manifest s-a situat și reprezentația Teatrului maghiar din Timișoara (Fidelitate de Hajdu Győző, în regia lui Ioan Taub) în care au fost evocați anii ilegalității. Și aici ca și în Deluviul s-a izbutit o fabulație artistică în care mijloacele teatrului agitatoric s-au interferat cu acelea ale unui spectacol de emoție stilizată. Intriga sentimentală de la care se pornește crește, în spectacolul lui I. Taub, pînă la redarea sugestiv poetică a unor situații dramatice de deosebită forță evocatoare.

Neluînd măsuri față de o piesă controversată cum este PATRU OAMENI FĂRĂ NUME de R. Bădilă, colectivul Teatrului de nord din Satu Mare s-a dovedit incapabil de a argumenta artisticeste textul pretențios al piesei.

Teatrul german din Timișoara, nu a reușit formarea unui punct de reper în OAMENI CARE TAC de Al. Voitin, pentru libertatea pe care și-a luat-o de a amputa neinspirat textul.

Am admirat curajul Teatrului de nord din Satu Mare de a monta monodrama Amurgul lui Bolyai de Kocsis Istvan în Casa festivităților a lui Kányády Sandor.

50 DE ANI ÎN 50 DE EVOCĂRI

Tentația comentării filmelor de montaj pe care televiziunea, în intenția de a-și vitaliza programele, ni le-a oferit în ultimii ani, pornește de la recunoștința noastră pentru valorificarea inspirată a arhivelor de care dispune.

Din seria Planeta se grăbește și în această țară comuniștii... (deși nu datorat aceluiași polemic Eugen Mandric) 50 de ani în 50 de evocări rămîne interesant prin ineditul materialului, prin rigurozitatea montării lui. Textul prezentînd girul apreciatului publicist Alexandru Stark abundă în elemente semnificative. Iată un exemplu: Urmărind cronica gloriosului semicentener al Partidului Comunist Român, consemnăm un eveniment important al celui de al doilea cîncinal — intrarea în funcțiune a celui mai mare, pentru acele timpuri, furnal — furnalul de 700 mc. Această premieră industrială a anului 1956 s-a datorat muncii pline de abnegație a constructorilor hunedoreni, antrenați în întreaga țară.

Viziunea perspectivei grandioase, a etapelor de luptă glorioasă a Partidului Comunist Român, ca și respectarea adevărului istoric în datele lui fundamentale, se împletește, în acest ciclu de fil-

me de montaj armonios, se contopește într-un flux uniform curgător, care conturează trăsurile spirituale ale celor a căror îndrîjire a dat măsura impresiionantă a istoriei noastre de ieri și de azi.

Cuvintele înflăcărâte ale crainicului, vibrează ca un ecou în inimile celor cărora se adresează. De la analfabetism la bibliotecile sătești, de la ignoranță și superstiție la înțelegerea zborurilor cosmice, saltul este atât de spectaculos, transformările atât de profunde încît nu le putem găsi echivalente decît în zona marilor progrese tehnice pe care poporul nostru le înregistrează de la an la an.

Gravarea momentelor specifice din viața și lupta vechilor militanți ai partidului, capătă pondere distinctă evidențîndu-se în universul gigantic al faptelor convingătoare evocate.

Modul de utilizare a timpului prin dilatarea și restrîngerea lui subiectivă, pune accente pe faptul revelator, întrie gestul grav și aduce momentul istoric la cotele sale de înălțare. Toate acestea sînt argumente care pledează pentru integrarea acestui ciclu de emisiuni de nivel calitativ deosebit al televiziunii. Pagini memorabile de istorie, răso-fuite pentru noi, seară de seară.

LA TIMPUL PREZENT

Pentru a defini o structură trebuie mai întâi să cauți lumina de scintei care a generat-o. În cazul de față scintele sar în jerbă din alăturarea sentimentului timpului prezent cu cel al istoriei, din idealul unei generații care nu așteaptă totul, a unei generații care continuă faptele unui popor întotdeauna învingător.

Generația tânără a anului 50, este generația dragostei de țară, generația care se remarcă atît în asimilarea noului, cît și pe șantiere.

Această generație care crește în amfiteatrele institutului nostru a dăruit numai în anul universitar trecut peste 90 de-mii de ore de muncă patriotică, de efort, de entuziasm. Ea și-a înscris ca preocupare constantă munca pe șantierele patriei și sint multe momentele în care entuziasmul le-a fost răsplătit.

În preajma gloriosului semicentenar, au răspuns la chemarea partidului cu tinerescul lor — prezent!

„Am schimbat doar obiectul de studiu și cercetăm parfumul aspru al uneltelor, setea sau sațul pământului, pulsația inoirii...”

„Sintem prezenți la seminarul în care ne examinăm propria devenire în relația revelatoare cu munca pe șantiere.”

9.537 — este numărul orelor de muncă patriotică pe care studenții institutului nostru le-au prestat la:

- baza sportivă (3.644 ore);
- demolări (1.664 ore);
- stațiunea didactică (2.353 ore);
- parcul Facultății de agronomie (976 ore);
- amenajări ale parcurilor din municipiul Timișoara (900 ore).

Cîntec

Țara aceasta e datini
și pace, păstrate
pe mese de piatră
și-n ploii
asprimi de început e
și timp înapoi
țara aceasta
e venirea noastră pe lume
e dar din dar
și e nume.

AURORA OPREA

Îi cerem pământului să-și urce și
să-și îplinească sevele, în fructe,
odată cu noi

„În statuia grandioasă a României socialiste încrustăm cu entuziasmul nostru semnul zilelor pe care le trăim.”

TINERETUL PARTICIPANT ȘI BENEFICIAR AL REALIZĂRIILOR CINCINALULUI 1966-1970

★ 1966 — A luat ființa Universitatea din Craiova

★ 1967 — Ploieștiul devine cel de-al 16-lea centru universitar al țării

— Academia de studii economice se îmbogățește cu o nouă și modernă clădire

— Sibiu devine centru universitar

★ 1970 — Hunedoara și Baia Mare — centre universitare

— La Timișoara și la Iași s-au creat secții de arhitectură în cadrul institutelor politehnice

Lucrări de hidroameliorații în R.S.S. Bielorusă

Cercetătorii din Bielorusia au stabilit orientările principale pentru construirea sistemelor de hidroameliorații. În finutul Polesia urmează să se amenajeze 17 lacuri de acumulare și 19 gospodării piscicole pe malul lor. În colhozuri și sovhozuri se vor construi 400 estețe. Capacitatea tuturor acestor bazine va fi de aproape 1,5 miliarde metri cubi.

Un nou ierbicid biologic

În S.U.A. a fost descoperit un nou ierbicid biologic — rizobitoxina. Sintetizat de unele sușe ale bacteriei Rhizobium japonicum, noul ierbicid este activ față de un spectru larg de buruieni. Rizobitoxina este puțin otrăvitoare pentru animale și are marele avantaj de a fi descompus de microorganismele solului după 2-3 zile de la incorporarea lui.

Noul ierbicid atacă vegetația tină, putînd fi aplicat prin stropiri în câmp înainte de răsărirea culturii, fără pericol pentru aceasta.

Miniaturi

Radarul meteorologic își va ratifica funcțiile

Un tip nou de instalații perfecționate, realizate în laboratoarele Universității din Chicago va putea determina cu precizie caracterul precipitațiilor, deosebind ploaia de zăpadă sau de grindină. Instalația va avea de fapt două părți principale; una va lucra pe lungimea de undă de 2,3 cm, cealaltă — prevăzută cu o antenă parabolică de peste 6 metri diametru — va lucra pe lungimea de undă de 10,7 cm. Noul radar meteorologic va fi experimentat în vara acestui an.

Din nou despre... imunoterapia canceroasă

În corpul animalelor de laborator vindecate de cancer au fost descoperiți anticorpi specifici. Aceste substanțe numite deblocanți conferă leucocitelor, capacitatea de a neutraliza în mod selectiv celulele canceroase. Noua descoperire promite să capete o mare importanță în imunoterapia anticanceroasă, pentru că ea sugerează posibilitatea fabricării de anticorpi în serie. Deocamdată însă, pe generații de animale de laborator.

Conserve de... flori

În magazinele japoneze au fost puse în vânzare cutii de conserve în interiorul cărora se află pămînt cu semințele unor flori. Îngrijite ele cresc și înflouresc odată pe lună.

Rubrică realizată de STELA SIMON

Colectivul de redacție

VASILE TOCUȚ redactor, LAURENȚIU PANAIT PARAIPAN redactor, IULIAN SILVIU FRANGULEA redactor, TRAIAN COSTI tehnoredactor.

Membrii colectivului: Lector univ. TRAIAN GALERIU, asistent univ. MIRCEA GOIAN, FLORIN CONTREA, director club, MARA POPOVICI, IOAN ZAMFIROIU, PETRIȘOR PICIORUȘ, ILIE CIOCAN, PETRU MITROI, ANA DRIHA, SORINA ȚIBRE.

Secretar general de redacție NICOLAE BĂDILESCU